

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpíacz, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésben és a
szerkesztőségénél, Egyébütt a postahiva-
talok utján.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petitorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
számbeli hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beigtatásért külön
30 kr.

„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Négy- vagy bérmentetlennél beküldött
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyazintán kéziratok nem adatnak
vissza.

Három a szent szám.

Debreczen, nov. 8.

És úgy lőn, mint a hogy ki-
számítottuk, beugratánk Kőrössy
jogtanár urat a harmadik program-
beszéd elmondásáig is.

Ki is nyomatta, be is tanulta
előre, el is mondotta utólagosan,
sőt többet is mondott, mint írott,
mert hánykódó lelke sehogy sem
tudott megbarátkozni azzal az ese-
ménnyel, hogy Eötvös Károly
képviselő Debreczenben volt, na
ezért nagyon haragudott.

Mi nem akartunk ezen III-ik
programbeszédhez szólni, de a
mennyiben a tisztelt képviselőjelt
ur programbeszédében a „Debre-
czen”-nel is foglalkozott, udvarias-
ságból szentelünk rá néhány per-
czet.

Régi igazság, hogy azon kath.
papak voltak a reformátusok iránt
legtürelmetlenebbek, kik reformátu-
sokból lettek azzá, lehet, ezt való-
di meggyőződésből tették, de leg-
többnyire azért, hogy a természet-
szerű bizalmatlanságot felsőbbjeik-
nél irányukban eloszlassák, így
vagyunk mi a tisztelt képviselőjelt
urral, elhagyván ő a függetlenségi
pártot, hol ámbitiójának, meg talán
más számításának is, egy már idős
ember életében bizonyára hosszú
14 év alatt nem mutatkozott virá-
nyos tér — nemcsak jobbra-átot
csinált, hanem már most minden
erejét összeszedi, hogy ellenünkben
valótlanságokat állítson.

Jól esik a t. képviselőjelt ur-
nak, hogy „c s e k é l y s é g é t”
Tisza Kálmán ur után léptetik fel,
pedig hát csak úgy tudhatná, mint
mi, hogy előbb más után néztek,
s csak miután nem volt „a d u t t”
akkor folyamodtak a „s c á r t t”-
hoz.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

EGY CSEPP VIZ.

(BESZÉLYFÜZÉR.)

Irta: Északi Károly.

4. A lelkész a rábeszélés közt hamar
rájött a dolog nyitjára. Mint okos ember,
azonnal áttért a lebeszélés elméletére. —
Jánost is magá elé idézte. A lelkész tan-
ult ember és neves szónok volt, de csak-
hamar meggyőződött, hogy legalább is
ezen esetre vonatkozólag az ékesszólás
mesterségét teljesen hiába tanulta meg.
A szerelemnek megvan a saját ész-
járása, — a közvilági logika azon oly
keveset fog, mint cigányon a szentelt
viz. — Végre is abban tört ki: „Gyer-
mekeim, igazatok van!” — „Tudja-e
anyátok?” — „Az nem, hogy Jánost
szeretem.” — „Jertek hát velem anyátok-
hoz.” — S mentek együtt az anyához.

Az anyák rendszerint leányuk párt-
ján szoktak lenni. Gertrud asszony habo-
zott ugyan kissé, — de midőn a tiszte-
lendő azt is felhozta, hogy a lelkiisme-
ret nyugalma is nagyban függ e dolog-
tól, mert hát, mikor valaki másnak örök-
ségét majdnem ingyen elkaparítja, biz-
annál nem adhatik el az a kisbíró minden
háborgatás nélkül. — Erre Gertrud assz-

A t. képviselőjelt ur honvéd
multjára hivatkozott már sokszor,
és hivatkozik most is, de ez nem
elég argumentum arra, hogy ország-
gos képviselőnek megválasszuk, —
mert azok közül a jó honvédek kö-
zül már ez ideig nagyon sokan
megtagadták azon elvet, melyért ak-
kor harcolának, s bizonyára a t.
képviselőjelt urnak ezen megtaga-
dás annyival könnyebben mehetett,
mert mint hadbíró szerencsés volt
az ágyugolyó vésztyjós sivitását
közéleben nem hallani, minket pe-
dig azon osztrák ágyugolyók sivi-
tása edzett meg arra, hogy hazánk-
hoz a vész közepette is hűek ma-
radjunk, hogy hazánk önállóságá-
nak, államiságának helyreállítását
ágyukkal szemben is követeljük.

Azt mondja a t. képviselőjelt
ur, hogy azért lépett fel, mert szer-
etli a munkát. Szent isten! mennyi
alkalma nyílnék Kőrössy urnak,
mint jogtanárnak itt helyben a
debreczeni főiskolában a munkára,
de hát ugylátszik könnyebbnek
látná az országgyűlési . . . caszinói
munkát. —

Nem, ezeknek egyike sem ele-
gendő a képviselőségre, de még
inkább nem az a tulajdon, mely
Kőrössy urnak azon nyilatkozatá-
ból magaslik ki, hogy a Tisza által
felállított közigazgatási bizottságot
összhangban állónak tartja a megyei
önkormányzati rendszerrel, holott
ezelőtt még néhány héttel azt mint
elvetendő rosszat nyilvánosan el-
ítélte. Az ilyen ha akarom vemhes,
ha akarom nem vemhes-féle politi-
kusok nem hozhatnak a hazának
üdvöt, Debreczennek dicsőséget, a
szélvitorlát csak arra használjuk,
hogy megtudjuk merről fuv a szél,
egyébre semmire.

A kinek helyes alapja nincsen

és csak szélkakasként forog, nagyok
természetes támadásainál is hamis
alapra épít, mily merészen dobja
oda, hogy „a függetlenség azt akarja,
hogy nem a polgárokra, hanem
csak a nemesekre fenállott régi
vármegye visszaállítsassék”, ez en-
gedelmet kérünk a református em-
berből katolikus pappá lett ember
állítására, sőt ennél több, azon em-
beré, ki minden perczen a két
file közé csapkod, hogy onnan va-
lamit kierőszakolhasson. — Nem a
Kőrössy-féle határozatlan elvű em-
berek vitték az állampolgári kö-
teléke Magyarországra minden la-
kosát, hanem azok, kik Magyaror-
szág önállóságát, s államiságát akar-
ták, s bizonyára nem azok akarják
az 1848 előtti vármegyék visszaál-
lítását, vagy a megyék eltörlését,
kik mint a függetlenségi párt a
polgári jogokat az ország minden
lakosára ki szeretnék terjeszteni,
hanem azok, kik a közigazgatási
bizottság-féle komédiákkal, a me-
gyék önkormányzati jogát semmivé
akarják tenni.

Czafolni igyekezik a t. képv-
selő ur a „Debreczen”-t, mintha a
„Debreczen” azt állította volna,
hogy a képviselőházban jogtudósra
éppen szükség nincsen. Megolvastuk
a „Debreczen”-t ujjal és nem ta-
láljuk benne, mert még mikor azt
állítjuk, hogy Kőrössy Sándorra,
mint jogtudósra nincsen szükség az
országgyűlésen, e bizony nem azt
teszi, hogy az országgyűlésen jog-
tudósra nincsen szükség. Trelesz-
kyt, Chorint, mi nagyobb jogtu-
dónak tartjuk Kőrössy urnát, az
egyiket a kormánypárt, a másikat
az ellenzék ejtette el, s azért nincsen
semmi baj az országházában, nin-
csen, mert ugyanis ott jogász
elég, s nekünk az országgyűlésen

nem a jogászokat, hanem a nem-
zetgazdászokat kell szaporítani.

Igazsága van a t. képviselő-
jelt urnak, hogy az országgyű-
lési többségnek van módjában az
iparügyet előmozdítani, de már a
következtetésben, hogy t. i. tehát
ötöt válasszák meg, mert ő a több-
séghez tartozik, ninesen, mert hi-
szén az iparosok jól tudják, hogy
évek óta sürgeti az ellenzék a
többség ellenében az iparügy ja-
vítását, minden eredmény nélkül,
tehát oda kell törekedni, hogy a
jótakaró kisebbség szaporitassék.

Beszél a t. képviselőjelt ur a
deficitekéről s azt őn jószántából le-
szállítja 10 és fél millióra. Jajj!!
ha Szapáry pénzügyminiszter nem
tudja így könnyedén leszállítani, biz-
azt méginkább nem tudja Kőrössy
ur, midőn pedig hitelünk kérdéséről
beszél, s azt 1867-hez viszonyítva,
nagyon is kitünőnek bizonyítja,
csakis arról teszi bizonyosságot, hogy
ezen témával legkevésbé sem fog-
lalkozik, csak hallja másoktól, te-
hát mondja, ugyan ki hihetné azt
el, hogy Magyarország most, mikor
már egy milliárd adóssága van, hi-
telképesebb volna, mint akkor, mi-
dőn még egy krajczár adóssága sem
volt. —

Beszélt a képviselőjelt a füg-
getlenségi párt vándor apostolairól,
s azokat — ezt ugyan nem nyo-
matta ki — mint Turóc megyeiket
Kutyabagásra küldte magyarázni.
Szabad megkérdeni, hogy hát a t.
képviselőjelt ur honnan való?
Egyébaránt azt jegyezze meg jól
t. képviselőjelt ur, hogy azok
nem bocsátották és sohasem is
boesájtják áruba Ezsaukint apáik
örökségét egy tál lencsért, s azért,
hogy képviselőségre jussanak, soha
sem tagadják meg meggyőződésüket.

gét letehetné, s mondaná, hogy ez tulaj-
donom . . . tán akkor . . .

A lelkész élettapasztalt és józan esztű
ember létere azonnal belátta, hogy ez így
hevenyében nem megy, hanem az időre
is kell bizonni valamit, kapott azon, hogy
az apát szavainál megszoríthatja, közbe
vágott:

„No most kedves gyermekeim, hal-
lottátok utolsó szavát: amint Jánosnak
egy hold földje lesz, nem ellenzi házas-
ságotokat, — nyugodjatok meg ebben. Te
János, szorgalmas és ügyes fiu vagy, azt
a hold földet egy év alatt is megszerze-
heted . . .”

„Azaz — magyarázta az apa — nem
értettem ezt így . . . hanem hát legyen
. . . tán akkor . . .” gondolta pedig
magában: „majd lesz gondom arra, hogy
minden megszerzhető hold föld a kör-
nyéken az enyém legyen” . . . „Hanem
hát — folytatta fennszóval — hogy te
János azt a hold földet megszerzed, ha-
zamtól elbocsátlak, menj világgá . . .
és kapard kurta, majd lesz!” . . .

A szerelmek elbucsztak, kölcsön-
ös hűséget fogadtak, — kiki ment dol-
gára, — János pedig világgá.

Hova? merre? — valóban nem mesz-
szire. A szomszéd hegyi faluban élt öz-
vegységben anyai ágról egy nagynénje, ki
Jánosnak mindenkor csak jó hírt hallva,
öt már rég hivta magához. Volt az öreg

nőnek egy kisebb rendű háza és egy da-
rab földcséke, mely bőven kitért egy-
holdnyi földet. Azért hivta Jánost, hogy e
földeken segítsen neki gazdálkodni. János
mindenfélét okot és ürügyet felhasznál-
ta, hogy megígérte, hogy megígérte, —
holott maradásának csak egyetlen oka
volt, az a mágnus, mely őt a gazdája há-
zához kötötte. — Most János e néniéhez
tartott. — Az befogadta örömmel átadta
neki a gazdaságot, abból csak néniét és
magát kell eltartani, a többi, mit szerezni
megtakarítani bir, mind az övé.

Egy jó alkalommal János meggyőnta
állapotát néniének. Ez a saját hold föld-
jét azonnal neki akarta ajándékozni. De
János azt tartotta, hogy volt gazdája fur-
fangos ember, kiadott szavát ekkép fogná
magyarázni, hogy a hold földnek saját
szerzeményének kell lenni, vagy legalább
is a völgyi faluban levőnek, hol a földek,
ha jobbak nem is voltak, de magasabb
folyó árval birnak, mint a hegyi faluban,
— Az adományt most még nem fogadta el.

János saját tenyereivel szorgalmato-
san mivelte a földet. A fennmaradt időt
furás-faragásra használta, — lázas tevé-
kenységet fejtett ki. — A termés rendki-
villi szerencsével sikerült, s a fakészitmé-
nyek példátlan kelendőségnek ürvendtek;
még el sem mult az év, már egy hold
bőven együtt volt.

— Pótválasztások. Szilágy-Somlyón tegnapi Bánffy babarepárti választott képviselővé.

Thaly Kálmán a függetlenségi párt Berettyó-újfaluban egyhangulag jelöltül kiáltotta ki.

Debreczeni ref. zsinat.

Debreczen nov. 7.

A zsinati gyűlést br. Vay Miklós elnök pontban 10 órakor nyitotta meg. Jegyző olvassa a tegnapi gyűlés jegyzőkönyvét, mely észrevétel nélkül hitelesítettik.

Ezután a lelkészválasztási szabályok megvizsgálására kiküldött bizottság következő világi tagokkal egészítették ki: Ritoók Zsigmond, Horthy István, Lükő Géza, Molnár Béla, Jordán István, Jeney Viktor.

Tárgyalás alá vétették az egyházalkotmánytervezet 27-ik § sa, mely a presbyterium elnökeiről szól. Décsey és Ritoók Zsigmond módosítványt nyújtanak be ezen szakaszhoz; Ritoók módosítványa tartalmazza, hogy a presbyterium egy elnök vezetésével tartsa gyűléseit. Azon egyházkerületben, hol a kettős elnökség volt gyakorlatban, ott ezután is fentartható. A módosítvány hosszas vitát idézett, melyben résztvettek: Fejes István, Szabó János, Kovács Albert, Hegedűs László stb. Végül szavazásra került a sor, szavazattöbbséggel Ritoók Zsigmond módosítványa fogadtatik el.

A 28. és 29. §-ok szöveg szerint meghagyatnak. Ezen szakaszok tartalmazzák, hogy a presbyterium legalább minden évnyelvében egyszer gyűlést tart a határozathozatalra, a presbyterek 1/3 részének jelenléte szükséges.

A 30-ik szakasz kihagyatik. A 31., 32., 33-ik §§-ok meghagyatnak a szerkezet szerint.

A 34. §. kihagyatik. És ezzel az alkotmánytervezet első fejezete letárgyalatott.

A következő második és harmadik fejezet, egyszeri elolvasás után, a szöveg szerint fogadtatik el.

A negyedik fejezet tárgyalásánál, a convent „hatás és jogköréről” szóló részénél, már lassabban haladt zsinat.

A 65-ik §. b) pontjánál Ritoók Zsigmond felszólal, indítványozza a pont kihagyását, mivel az centralisató felé vezet. Indítványa nem fogadtatik el.

Veszprémi Gáspár a c.) pont meghagyása által az egyházkerületek degradálását látja; kéri azt kihagyatni. A c.) pont meghagyatik.

Körömdi Sándor az f.) pontot akarna módosítani. A pont a szöveg szerint meghagyatik.

Molnár Béla az l.) pontnál fejezi ki aggodalmát, hogy azáltal a convent fel lesz hatalmazva, mikép az egyházkerületek belügyeibe is beleavatkozhat; kéri e pont kihagyását. Kihagyatik.

Ezzel a gyűlés d. u. fél 2 órakor berekesztetett.

November 7.

Elnök délután 4 órakor megnyitván a gyűlést, folytatólag tárgyalás alá véte-

De csak akkor látta be, hogy korezmáros nélkül csinálta a számlát. Mert a környéken ritkán találkozott eladó földet, sőt ha találkozott is, az több volt egy holdnál s annak nem bírta meg árát, — ha pedig véletlen egy ily holdas darab talált, azt jövedő apósa elkapta előle, ki kész volt kétszeres árát kifizetni, csak-hogy János meg ne vehesse.

Most is hirdette volt egy hold eladó föld, mely egy, a faluból elszármazott és máshol megtelepedett, meg is nősült fiatal emberé volt, kit igen jól ismert, mert még ezelőtt két évvel épen ketten voltak a faluban leginkább összetartó pártások.

E darab föld megvételére jelentkezni sem akart, mert az épen apósa két darab földje közt feküdt, — azt bizonyára nem engedni az senkinek háromszoros, de négyszeres áráért sem.

János, ki a pénzt készségben tartotta, hogy az haszon nélkül ne heverjen, elhatározta, hogy bemegy a városba, s ott elhelyezi a takaréktárbá. Volt is még vagy tíz zsákra való borsója, — s birtul hozták, hogy annak jó ára szakadt, tehát jobbkor nem vebetí vásárra. Faszerszáma is bő mennyiségben várta készen a vevőt. Ezt is jobb a városban eladni. Szekeret fogadott, azt borsóval, faeszközökkel megrakta, pénztét zsebébe tette és így hajtott a kerület székvarosába.

János jó vásárt csinált — kis töké-

tett az egyházalkotmány tervezetnek 66-ik és következő szakaszai, melyeket a zsinat egészen a 73-ik §-ig változatlanul a szöveg szerint elfogad.

Tóth Sámuel a 74. szakaszánál azon indítványát terjeszti elő, hogy a zsinati képviselőket az egyházközségi presbiteriumok válasszák. Az indítvány elfogadtatott.

A következő szakaszok egészen a 85-ik szakaszig bezárólag kihagyatnak; ezek helyett Szász Béla zsinati tag azon indítványa fogadtatott el, hogy azon zsinati képviselő, kik az egyházközségi presbiteriumok által választattak meg, választási joga mily módon gyakoroltassék: annak megállapítása az egyházkerületekre ruháztatik.

Elnök a gyűlést este 7 órakor be-rekeszti.

„Talpra magyar . . . !“

A holnapi nap felderültével Debreczen város III-ik kerületének választó polgárai ismét azon szerencsében fognak részesülni, hogy a polgári jogok legszentebbikét gyakorolhatják. Jól esik szívünket azon édes remények ölében ringatni, miszerint a III-ik kerület választó polgárai sokkal inkább átvannak hatva a haza szeretet szent s nemes érzetétől, annak lángjai sokkal inkább kioltthatatlan ég kebleiben mint sem csak egy pillanatra is feledni tudnak azt, hogy mit kívánunk a haza!

Nem tartjuk szükségesnek ujjal reá mutatni azon okokra, melyek tényezőül szerepelnek arra, hogy a 3 évvel ezelőtt diadaira jutott, s az egész hazában riadó lelkesedéssel üdvözölt 3 zászlója közül pártunknak, a néhány hóval ezelőtt meg-ejtett választások kettő kiragadtott kezünk-ből, bár az erkölcsi győzelem most is a mirésztünkön maradt; mert hiszen nem a város polgárai győztek a város polgárai felett.

De nem állhatunk meg, hogy legalább néhány öszinte szót ne intézzünk azon polgártársainkhoz, kik pártunk elvét — habár hallgatólag is — teljesen helyeslik és magokénak vallják, s a legközelebb lefolyt választások meg is vagy távol maradtak a szavazástól, vagy pedig tényleg Tisza Kálmánra szavaztak, „mert hiszen azt várták, hogy Tisza Kálmán nagyon sokat tehet és talán fog is tenni megválasztása esetében a városért”. — S íme, hogy mi lett az eredmény, meggyőződhetnek róla maguk a t. választópolgárok, s egyszerűs mind tanúságot méríthetnek belőle, hogy a holnapi napon melyik párt lobogóját igyekezzenek diadaira juttatni.

De hogy ellenteleink se hozzassák fel ellenünk, hogy a pártzenvedély elfogultakká tesz bennünket, mely elkopott nóta különben összes rendelkezésünkre álló fegyver, mit felhozni tudnak, nézzük kik a jelöltek, kik közül polgártársainknak választaniok kell.

A szabadelvű párt jelöltje egy helybeli főiskolai tanár, ki mint ilyen áldásos sikerrel működhetik, e téren elég érdemei is vannak: hogy azonban a politikához mennyit ért, azt elég világosan bi-

je reményen felül szaporodott, már hat-száz forintja volt együtt, örömmel odaadta volna egy hold földért, pedig volt eset, hogy azon kettőt is lehetett venni. — Pénzével a székértől épen a takarékpénztár felé indult midőn egy idegen érkezett ki sürgősen keresett alkalmas-ságot, mely őt a völgyi faluban kiszállít-sa, János és az idegen hamar fölismerék egymást, — az idegen nem más, mint az ő egykori jó pajtása, kinek azon egy holdnyi eladó földé van melynek szabad-kézéből való eladására ma 10 órára voltak a venni szándékozók a község házához meghíva, most pedig már 11 óra, s a falu innét üres szekérrel is 4 óra járás, — de a vasuton zavar történt és ő fél-napot késétt, — de azért ha csak lehet-séges még ma ott akarna lenni, jóllehet nagyon röstelli ezen utat, mert visszaér-kezése igen sietős.

Szó szavat követett, — ő biz elad-ná itt is, csak veült találkoznék, ámbar úgy hiszi, hogy kinn a községben azon dus gazda 400 frtot is megadna érte.

János az alkalmat ügyesen használ-ta fel Délután egy órára föld nem csak övé volt, de már a közjegyzőnél is, a telekkönyben is végeztek.

Sietve indult hazafelé, hogy még világosan a völgyi faluba érkezhessék, a lelkésszel beszélhessen, s mint egy hold földnek ura állithason be jövedő apósa-hoz.

zonyitá be maga rövid idő alatt tartott három programbeszédével.

Másik pártunk egy köztiszteletben álló névbirtokosa: Mudrony Soma, ki hazánk iparának emelése körül önfeláldozó munkássága által fiatal éveit daczára már eddigelé is hallhatatlan nevet vívott ki magának, s ki bár a legközelebbi választások alkalmával a kormányt át kifejtett pressió következtében kimaradt a képviselőházból, de kinek kimaradása felett most már pártkülömbség nélkül aggódnak.

E kettő közül kell tehát választanunk. —

Kiki azonban, mielőtt a szavazó urnához lépne, tegye szívére kezét, s hallgasson szíve sugallatára, s cselekedjék úgy, hogy ne legyen oka lelkiismeretének feltámadni ellene, ne legyen oka tettét megbánni.

Kérdezze meg szíve sugallatát, hogy mikor fog ez imádott haza ügyének jobb, hasznosabb dolgot cselekedni; akkor-e ha az ellen párt jelöltjére fog szavazni, vagy pártunk jelöltjére vagyis olyan emberre ki az önálló vámtérületet független bankot törvényesnek, — jogosnak az államiság fő feltételének tartja, — vagy olyanra, ki azt mondja, hogy a mit a függetlenségi párt kíván az mind jó, és még is Tisza Kálmánra szavaz, vagy olyanra, ki a mit az országra néve jönnek tart ahoz ragaszkodik is; olyanra a ki nélkülözhető az országházban, vagy a kinek megválasztása által minden párt tekintet nélkül, egy létező ür lesz betöltve.

Jel tehát szeretett választó polgártársak! A kik boldognak érzitek magatokat, hazátokat, a Tisza kormány alatt, szavazatok a szabadelvű párt jeit tje de azután szokás szerint ne panaszkodjatok, és ne atkozátok uton utfele a kormányt, melyet ti tartatok fen, azok pedig kik félnek a Tisza kormány által előidézendő paradicsomi boldogságtól, azok ne bujjanak félre, hanem szavazzanak a függetlenségi párt jelöltjére.

Magyarország a paradicsomi boldogságot, az t. i. hogy mindenki egyformán vagyontalan lesz, csak úgy kerülheti ki, ha mint önálló független nemzet, nem Bécsbe hordja vagyonát, hanem maga-magának fizeti adóját. —

Egy polgár.

Delegáció.

A magyar delegáció külügyi albizottsága elnöke Zichy gróf, előadó dr. Falk Miksa; — előadó felolvasván az okkupáció-nális jelentéseknek a négyes albizottsághoz utatitása ügyében hozott javaslatot, az helybenhagyatott, máig megkezdődött a külpolitika tárgyalása. Kármán Lajos kérdéseire Kállay Béni osztrájt-nök kijelenti, hogy Danzigban csak német és orosz uralkodók és miniszterei-k lévén jelen, a kormánynek közvetlen tudomása a megbeszélésről nem lehet; azon-ban vannak értesülései és itt a diskreció kikötésével felolvassa a berlini és pétervári követésegtől érkezett jelentéseket, melyekből kitűnik, hogy a danzigi találkozás a csár kívánságára jött létre s bé-kés konservatív jellegű volt.

Minden így történt. De az após, szörnyen felháborodva azon, hogy a le-gény épen azon darab földet kapta el előle, melyre ő már évek óta számított, minden lehető kifogással és ellenvetéssel előállt. „A csupasz földön csak nem telepedik meg leánnyommal?” — „Az magá-ban értendő, hogy tető alá vigye leá-nyomat,” s több ily hasonlókkal kötött ki. „Hisz nagynéném házába fogad ben-nünket,” válaszolá János.

„Kegyelemkenyeret egyék leánnyom?” — „Cseléd legyen idegen háznál?” — „Ha mégis magának volna háza, melybe vihetné, — de zsellérségbe menjen . . . ?”

Ismét a lelkész vágott közbe. „No, most hallottad fiam, — magadnak legyen háza, — menj, folytatd törekvésedet, lesz neked egy év alatt háza is!”

Ebben maradtak. — A jelenetet az anya és leánya sirva várták végig — Is-mét elváltak és ment mindenki útjára.

Nem is kellett egy évet várni, Já-nos házulajdonossá lett, bár egy háznak árát félig sem bírta akkorra megszerezni. — Nagynénje rögtöni halálal kimult, és házá, földjét Jánosnak hagyományozta.

Most már neje sem cseléd, sem zsel-lér idegen háza nem lesz, — meg van a követelt saját háza!

János, miután jó nagynénje iránt a kegyelet adóját lerótta, s amint az illen-dőséggel megfért, sietett azonnal a pap-

Egyéni nézete, hogy irásbeli és szó-beli megállapodás nem történt. Az olasz király látogatására áttérve; megjegyzi, hogy a sajtó és a közvélemény a két országban bizonyítja a találkozás sikerét. Concret politikai kérdések nem voltak tervezve, nem is intéztek el. A vasutakra vonatkozólag okmányok felolvasásával bizonyít. Nyilatkozata értelmében a porta úgy lát-szik megszüntette azon aggályait, mintha monarchiánk Saloniki féle előnyomulására kívánná a vasutat.

Ily szándéka a monarchiának nincs. (?) A dunai kérdésre áttérve felelel, hogy az avant-projet elvetése óta a helyzet nem változott. — Szécsen gróf méltányolja a nehézségeket, melyek a megoldást nehe-zítik. — Andrassy grótot megnyugtatta Kállaynak Olaszországot illető nyilatko-zata; főleg a Németországgal való viszo-nyunk szilárd megállapítása óta maga sem tart az Irredentától; ez inkább Olasz-országára veszélyes.

A Wiener Abendpost a következő nyilatkozatot teszi közzé: „A bécsi lapok kimerítő tudósítást közölnek a magyar delegáció külügyi albizottsága által tar-tott tárgyalásról. Miután a bizottság tle-seiben, a szigorúan bizalmas jelleg meg-óvása miatt, nem szoktak gyorsírók jelen lenni, a kormány képviselői nem valá-nak abban a helyzetben, hogy ellenőriz-hessék és helyreigazíthassák a politikai nyilatkozataikról szóló jelentést, ennél fogva magától értetődik, hogy a kormány által tett nyilatkozatokban lényeges tévedések fordulnak elő, melyek több fontos passze-ban a tett nyilatkozatok értelmét és irá-nyát elferdítik.”

Debreczenből Debreczenről.*

. . . A róna kezd alig észrevehető nagy terjedett hullámokat vetni. A Nagy-Kunság nehéz ragaszkodó sötét agyagját szökülő talaj váltja fel. Jobbra balra beláthatatlan területen egymás mellett és után lejtnek a gazdag sötét facsoportok, egy egy bokorerdő, mely mindegyik egy-egy tanyát takargat, kertet kerítget. A sporadok és eycladok, melyek között a mi hajónk hihegve törtet előre — — Athene felé. —

— Ott van Debreczen! szolt utításam: az öreg nagyságos ur, s hangja megresz-kegett, s az ablak verítéke, mintha az ő szeméit is befátyolozta volna.

Az ő fiatalságának Eldorádója. És egyszerűs mind vénségének is. Mindenki tudja, hogy Eldorádó or-szágba csak úgy juthat be az ember, ha előbb egy cukroskása hegyet keresztül eszik.

De ez a multság semmi ahhoz ké-pest, a mit az emberfiának át kell ér-vezni, míg a pályaudvarban álló ember-tömegben keresztül furakodhatik s beme-nkedhet a váró terembe. Ott ismét föl-kapják e, nem kapják e a két lábáról? Ki tudná ezt megmondani, elég az hozzá, hogy egyszer csak kívüli találja magát.

Ott bedugják egy födeies kocsi-ba, s a bérkocsis, a ki itt mind tud magyarul, és mind emberséges, udvarias, végig haj-tat vele egy rettenetes kerepesi uton, a

*) Ezeket a Vasárnapi Ujság utóbb száma hozza.

hoz, s ezzel együtt a makacs apóshoz, ki azóta még délyfölsőbb lett, mert községi előljáróvá válték.

„Hát gyalog, a hóban tipegve viszi haza nejét?” — „Leánnyom határa szedje holmiját. És a batyu alatt meggyönyved, mint teherhordó állat érkezkezz be a fa-luba?” — „Majd ha saját lovain és sze-kerén birja leánnyomat haza vinni, akkor adom oda!”

A lelkész elvesztette türelmét, és ha-ragtól rezgő hangon mondá: „No fiam, most hallottad utolsó kívánságát, — menj, és szerezd meg magadnak a kocsit, lovat. Egy év alatt megszeresheted, a többi az én dolgom, — készen lesz minden a há-zasságodhoz, — amely órában ide saját fogatodon beállítasz, én még azon órában Annával össze esketlek!”

Ismét ment mindenki dolgára. Jánosnak a házvételre szerzett pénze együtt volt, — újra fázadozott, — és az év letelte előtt már saját szekeren és lo-vánál fogva és a lelkész határozott fellé-pése által is szorítva, nem bátorkodott többé ellentállni, keserűen ugyan és vo-nakodva, de végre is beleegyezett a há-zasságba. — A pap teljesen beváltotta ígérteit, mire delet harangoztak, a fia-tal pár férj és feleség volt.

(Folyt. köv.)

mérete, hogy irasbeli és szó-
 odas nem történt. Az olasz-
 sára áttérve; megjegyzi, hogy
 közvélemény a két országban
 alakozás sikerét. Concret
 ések nem voltak tervezve,
 ettek el. A vasutakra vonat-
 nyok felolvasásával bizonyít,
 értelmében a porta úgy lát-
 ette azon aggályait, mintha
 Saloniki féle előnyomulására
 utat.
 Eka a monarchiának nincs. (?)
 esre áttérve felemlíti, hogy
 t elvetése óta a helyzet nem
 Szécsen gróf méltányolja a
 melyek a megoldást nehe-
 rassy gróftól megnyugtató
 szországot illető nyilatko-
 Németországgal való viszo-
 al megállapítása óta maga
 redentatól; ez inkább Olasz-
 lys.
 r Abendpost a következő
 eszi közzé: „A bécsi lapok
 itást közlik a magyar
 ügyi kibizottsága által tar-
 tól. Miután a bizottság ül-
 oruan bizalmas jelleg meg-
 nem szoktak gyorsírók jelen
 any képviselői nem vál-
 helyzetben, hogy ellenőriz-
 helyreigazíthatóság a politikai
 ol szülő jelentést, ennél fogva
 dik, hogy a kormány által
 tokban lényeges tévedések
 melyek több fontos passzus-
 atkozások értelmét és irá-
 mből Debreczenről.*
 ona kezd alig észrevehető
 hullámokat vetni. A Nagy-
 ragaszkodó sötét agyagját
 áltja fel. Jobbra balra be-
 tületen egymás mellett és
 a gazdag sötét facsoportok,
 erdő, mely mindegyik egy-
 argat, kertet kerítget. Az ének
 esengése bejárja a bennülő embernek a
 talpát.
 — De bizony csak Debreczenben
 vagyok kedves öcsém! Hallgassa csak!
 az a diskant, akár csak magamat hal-
 lanám.
 Vasárnap reggel a harang első kon-
 dulására mi vagyunk az első, kik helyet
 foglalunk szemközti a kathedrával. Az or-
 gona megzendül, a közönség hullároz;
 nagy része hosszú kabátos vidéki pap,
 vagy szemtveges fiatal urak, zsinati kép-
 viselők mind; azután a baloldali sorok-
 ban hetven-nyolcvan férfi különféle öltö-
 zetben, kik nem zsinatolnak, és a jobbold-
 dalon ugyanannyi nő.
 Adjunk hát mindnyájan . . .
 Szomorú éneknek szomorú nótája.
 Az én öregem is énekel, de a sor végén
 reszket a hangja. Abba is hagyja és fü-
 lembe sug:
 — Ez nem Debreczen kedves öcsém,
 Debreczenben mikor Földváry uram pré-
 dikált, mindig telve volt a templom. Ezer
 lenesés kendő mozdult meg egy-egy ér-
 keny szavára. Most még csak lenesés ken-
 dőt sem látni az aszonynép fején. Ez nem
 Debreczen, kedves öcsém.
 De bezzeg Debreczen lett másnap,
 mikor a zsinat ünnepélyesen megnyitta-
 tott. Lenesés kendő ugyan akkor sem mu-
 tatkozott. De hát nem is lenesés kendő
 a lényeg, hanem az ember. Ember pedig
 volt temérdek, s a roppant templom fént
 és lent megtelt a legutolsó zugig. A szin-
 helyeket természetesen a zsinati képvisel-
 löknek engedték át. Ott voltak túl a Duna
 diszmagyarba öltözött urai és reverendás
 papjai, a felső vidékek és a magyar ró-
 naság választottai, a Dunamellék öregei,
 és Erdély szép fiatalisága.
 Az én öregem széttekintett a renge-
 teg népen, autaután rám vetette szemét,
 mintha mondani akarna valamit.
 — Mégis csak Debreczen ez kedves
 öcsém.
 Nem; még mindig nincs megáll-
 apítva Debreczen-e, nem Debreczen-e?
 Még hátra van a péterfia, a csapó-utca,
 a kismester-utca. De most esik az eső,
 ezeket nem lehet felkeresni. Maradjunk
 csak a piacz-utczán.
 — De már Debreczen ám! Nézd
 csak Palkó!
 Palkó (már mint méltóságos ez s ez
 ur) oda tekintett.
 — Hát mi volna? Persze hogy Deb-
 reczen!
 En azonban hiába erőtettem szemel-
 met, nem láttam semmit, csak a Basa
 halmát.
 Ez egy történeti nevezetességű ha-

mely ötszörte szélesebb mint a mi kere-
 pesi utunk . . .
 De mit irjam én tovább, és kinek
 irjam ezt. Nincs az országban város, mely-
 ről költött és való annyi volna írva és
 mondvá, mint Debreczenről.
 Nem sokkal okosabban cselekszem-e,
 ha — mig kocscink a nagy ködben és nagy
 sárban előrehalad a nagy templom felé
 — folyvást mondogatom:
 — Ez hát Debreczen! Ez hát Deb-
 reczen.
 — Ez memmag nem Debreczen! —
 szolt az én utitársam. — Ez csak a nagy
 templom, meg a piacz.
 — Fiat. — Mondtam rá kurtán és
 neheztelve, hogy az én lelkesedésemet
 így hűtögeti.
 Szállásunkhoz érkezve kiszálltunk a
 kocsiból. Elhelyezkedve, átöltözködve, nya-
 kunkba vettük a várost.
 Nem tudom még mi a neve annak
 a térnek, melyet a nagytemplomban és
 kollegium szegélyhez. Ugy gondolom Csok-
 onai-tér. Az öreg áhitattal kerülte körül
 a Csokonai szobrot, — mig én kicsinylés-
 sel oldalogtam tovább.
 Mit néztek én rajta. Ha én szobrot
 akarok nézni, nem kell Debreczenig fá-
 radnom, hanem kimegyek a lánchidfőhöz.
 A Széchenyi-szobor van batakora mint
 ez itt.
 Az öreg ur duzzog én érzéketlenség-
 gemen. Egy Csokonai szobra mellett hide-
 gen menni el!
 A kollegium.
 Ez sem Debreczen. Hiába keressük
 a guynhókat; a hatodikát meg huszonhe-
 dediket; meg a falat, melyen beszoktunk
 mászni kileucz után. Mindezeket és az
 egész ócska kollegiumot maga alá temette
 az a roppant három szárny, melylyel az
 új kollegium négyszögű egészült.
 Az öreg széttekint a tágas udvaron
 és két könyvesp szalad alá szakalán.
 Ez nem Debreczen.
 A közben énekhang üti meg füle-
 inket. A diákok tanulják a harmónias
 éneket a zsinat megnyitására, az ének
 esengése bejárja a bennülő embernek a
 talpát.
 — De bizony csak Debreczenben
 vagyok kedves öcsém! Hallgassa csak!
 az a diskant, akár csak magamat hal-
 lanám.
 Vasárnap reggel a harang első kon-
 dulására mi vagyunk az első, kik helyet
 foglalunk szemközti a kathedrával. Az or-
 gona megzendül, a közönség hullároz;
 nagy része hosszú kabátos vidéki pap,
 vagy szemtveges fiatal urak, zsinati kép-
 viselők mind; azután a baloldali sorok-
 ban hetven-nyolcvan férfi különféle öltö-
 zetben, kik nem zsinatolnak, és a jobbold-
 dalon ugyanannyi nő.
 Adjunk hát mindnyájan . . .
 Szomorú éneknek szomorú nótája.
 Az én öregem is énekel, de a sor végén
 reszket a hangja. Abba is hagyja és fü-
 lembe sug:
 — Ez nem Debreczen kedves öcsém,
 Debreczenben mikor Földváry uram pré-
 dikált, mindig telve volt a templom. Ezer
 lenesés kendő mozdult meg egy-egy ér-
 keny szavára. Most még csak lenesés ken-
 dőt sem látni az aszonynép fején. Ez nem
 Debreczen, kedves öcsém.
 De bezzeg Debreczen lett másnap,
 mikor a zsinat ünnepélyesen megnyitta-
 tott. Lenesés kendő ugyan akkor sem mu-
 tatkozott. De hát nem is lenesés kendő
 a lényeg, hanem az ember. Ember pedig
 volt temérdek, s a roppant templom fént
 és lent megtelt a legutolsó zugig. A szin-
 helyeket természetesen a zsinati képvisel-
 löknek engedték át. Ott voltak túl a Duna
 diszmagyarba öltözött urai és reverendás
 papjai, a felső vidékek és a magyar ró-
 naság választottai, a Dunamellék öregei,
 és Erdély szép fiatalisága.
 Az én öregem széttekintett a renge-
 teg népen, autaután rám vetette szemét,
 mintha mondani akarna valamit.
 — Mégis csak Debreczen ez kedves
 öcsém.
 Nem; még mindig nincs megáll-
 apítva Debreczen-e, nem Debreczen-e?
 Még hátra van a péterfia, a csapó-utca,
 a kismester-utca. De most esik az eső,
 ezeket nem lehet felkeresni. Maradjunk
 csak a piacz-utczán.
 — De már Debreczen ám! Nézd
 csak Palkó!
 Palkó (már mint méltóságos ez s ez
 ur) oda tekintett.
 — Hát mi volna? Persze hogy Deb-
 reczen!
 En azonban hiába erőtettem szemel-
 met, nem láttam semmit, csak a Basa
 halmát.
 Ez egy történeti nevezetességű ha-

lom a Bika vendégfogadó előtt. Mon-
 dája ez:
 „Ezerhatszáz nem tudom hányban
 volt, az első országos debreczeni zsinat,
 mely azon czélből hivatott össze, hogy a
 reformátusok országos domesztikája szer-
 veztesse. A nagyváradi basa a híres Ku-
 csuk, aki nagy barátja volt a kálvinisták-
 nak és igen egyházas érzelmű férfiú
 volt, e nagy nap emléket megakartá örö-
 kíteni. Kapta magát, — volt Ebesen egy
 régi Kunhalom — azt tövig behordatta a
 Bika fogadó elé, és megparancsolta, hogy
 annak ott kell állani mindaddig, míg a
 tervbe ment domesztika tőkije két ezer
 zacskó aranyra nem szaporodik.“
 Estére színházba jutottunk. Öregem
 szétnevezett. De már ez igazán nem Debre-
 czen. A karzatokon semmi láma, dulako-
 dás, sőt még csak cigarettli füst sincs.
 A páholyok, a földszint, még a színészek
 is Budapestre vallanak.
 Bankbánt adják, a ki épen olyan
 szép legény, mint Budapesten, Petur épen
 egy átkozódik, Mihál, Tiborez épen egy
 sirnak mint Budapesten. Bibernach még
 éllelmesebb a pestinél is, és Melinda —
 no Melindának szebb a haja, mint a pe-
 tié, kintüntetése pedig végtelent nagyobb.
 Nem úgy ám immel-ámmal, hivata-
 losan hanem örjögő lelkesedéssel cainál-
 ják itt azt. És azonkívül kiszámított esá-
 lársággal.
 Mikor Melinda távozik, volna ugyan
 még Gertrudisnak is valami mondani va-
 lója, de azt nekünk nem szükséges tud-
 nunk. Nekünk csak Melinda kell.
 Az engedelmes asszonyka tehát visza-
 tér, és bemutatja mosolyát először, azután
 uszályát is mind a kettőt. A melyik fe-
 jéről sarkáig, és a melyik sarkától a ku-
 liszáig omlik.
 Még ez mind nem elég,
 A karpit legördül s valami leirha-
 tatlan riadás támad. Hiába figyelsz, nem
 fogod kienni Hamletet hívják-e vagy
 Aristotelest?
 A színészek is figyelnek, tanakod-
 nak, valjon kire éhez a publikum.
 Megállapították, hogy Petur hívják.
 Petur karonfogatik, kitolonozoztatik.
 Rántsól fel azt a függőnyt.
 Petur kilép, s miután megkapta a
 tisztességes éjnt, visszavonult.
 A riadás ismétlődik, de nevet nem
 vehetni ki. Csak „Hum, hum, hum“ hang-
 zik fokozatos barsánysággal.
 Tegyük próbát Bankbánnal.
 Bank is megtapsoltja magát, de ő
 sem az igazi; a „bum, hum, hum“ foko-
 zódik.
 No hát eredj te a Bendeleiben!
 Udváriás taps, és utána az egyre kö-
 vetelőbb „hum, hum, hum“.
 Most már kellőleg van hangolva a
 karzat, Melinda lép elő.
 Melinda megjelen, és a vihart fel-
 váltja a fergeteg, az orkán, a karzati égi-
 háboru. Enyéznek és újra éled.
 Az én öregem szemében megint meg-
 csillan a köny, Nem a Melinda sorsán és
 dicsőségén. Nem! a karzatra tekint, oda
 képzelet magát ezeltől ötven esztendővel,
 és bevalja egyszerűmikorra, hogy Debre-
 czen mégis csak Debreczen.
 UJDONSÁGOK.
 A III-ik kerület választóihoz!
 A képviselőválasztás a 3-ik
 kerületben holnap reggel veszi kez-
 detét. Felhívjuk e kerület függet-
 lenségi párthoz tartozó polgárait,
 hogy egész nap itthon tartózkodni
 s jogaikat gyakorolni sziveskedje-
 nek. —
 A szavazás reggel 8 órakor
 veszi kezdetét.
 Pártunkra nézve gyűlhely: a
 c z e g l é d - u t c z a i K i r á l y
 v e n d é g l ő. E helyen intézhe-
 tők minden, a választás alkalmával
 felmerülő nehézségek. Azok, kiknek
 szavazójegyet nem vittek volna, szí-
 veskedjenek e nap folyamán ide
 fordulni s jogos kívánalmaiknak
 azonnal érvény szeresztetik.
 Ismételve figyelmebe ajánljuk
 a pártunkbeli választóknak e vá-
 lasztás fontosságát, s a gyűlhelyen
 való idejekoráni sorakozást.
 Éljen a függetlenségi párt!
 Éljen Mudrony Soma!!!
 * A szemle. Az utó-hadi — vagy
 akaránk írni — ellenőrzési szemle ma 8
 órától 10 óráig tartatott meg, katonai

szempontról tekintve a lehető leggyöngé-
 debb, legkényeztetőbb módon „kaptak“
 s más eféle katonai riadalom nem is igen
 volt, nem is esuktak be senki, már pedig
 az ilyen ünnepélyes pillanatok alkalmával
 ritkán marad el az ilyes eset, mert hi-
 ába dressirozódik az ember katonának há-
 rom esztendeig, mihielyt ismét megkö-
 tolja az emberi. akarjuk mondani polgári
 életet, s azt jellemző szabadságot, mind-
 járt kicsapódik fejből az, hogy mi is hát
 az a katonai fegyelem! Ellenben a kato-
 natiszt urakat sem igen nézik többre, mint
 bolmi csilagtalan halandó „czibilt“ — Ha
 már polgári szempontból tekintjük a dol-
 got, ugy bizony furcsának találándjuk azt,
 hogy miért kell kétszáz embernek glé-
 dába állani azért, hogy egy ember beszél?
 Miért kell az első jelentkezőnek az utol-
 sót is megvárni, hogy könyvéhez juthas-
 son? Miért kell az udvaron égő szivart
 szívó embert a placzra állítani és össze-
 szidni, mint valami rakoncátlan bérést?
 Miért kell elutasítani, aki félórával ké-
 sőbb jelentkezik? Hanem hát ahoz a czil-
 vól nem ért! Ott ma még nincs ez a szó-
 hogy: miért? Majd talán ha a katonai,
 törvényeket megújítják, és a kor szellei
 méhez idomítják, mindez, melyként fog
 történni, s a régi hüber rendszer e tartha-
 tatlan foszlánya is bekerülend a lomtárba,
 minden ceremóniától. Addig azonban várni
 kell még jó sokáig. Az utó-szemlére egyéb
 iránt igen sokan jelentkeztek. — Hol-
 n a p m é g l e s z e g y p ó t u t ó s z e m l e
 a ki ott sem jelenik meg a hadkötelesek
 közül, annak K o n t i kapitány uralgyúl
 aztán meg a baja, és aligha kikerülheti
 télviz idejéu a hűvöst!
 * Lapunk holnapi száma féliven
 fog megjelenni. — A nap főeseménye hol-
 nap a képviselőválasztás, s így csak arra
 fogunk kiterjeszkedni. Más alkalommal
 karpótloni fogjuk olvasóközönségünket.
 * Nyilt köszönet. Az árvaház ja-
 vára ajándékozta. Hegyi Mihálné urnő
 2 véka rost, 1 nagy zsák burgonyát, 6
 liter babot. Gal Mihálné urnő (Bagosról)
 2 kötes tengerit. Szesztina Lajosné urnő
 2 két kosár szőlőt, 1 kosár szilyát. Jab-
 lonczai Kálmáné urnő 1 taliga szalmát,
 1 drb. turót. Komlóssy Arturné urnő 1
 kosár szőlőt. Oszterlám Ernőné urnő 1
 kosár almát, 5 liter babot, 2 liter borsót,
 1 liter lencsét. Fogadják kegyességükért
 az árvák nevében hálás köszönetem Kaes-
 kovicsné.
 * Sok a roszból. A tegnapi la-
 punkban említett két öngyilkosságon ki-
 vül még egy öngyilkosság és egy gyer-
 mek gyilkosság történt vasárnap váro-
 sunkba.
 A foglárók végzete. A katonai
 fogház felügyelőjének öngyilkossági esete
 nem új városunkban Már két elődje halt
 meg erőszakos halállal rövid időközben,
 ugyanezért, mert folyjai közül valaki
 megszökött.
 * Postaügy. Folyó évi nov. hó 8-
 tól kezdve, felsőbb meghagyás folytán, a
 debreczeni m. kir. postahivatalnál, a posta-
 utalványok feladása és kifizetése, nemkü-
 lönbön az utánvételek kifizetése a követ-
 kező órákban történend: reggel 8—12-ig,
 délután 2—5 óráig. Mely intézkedés a
 t. közönségnek ezennel tudomására ad-
 tik. Debreczen, november 7. M. kir. posta-
 pénztár.
 * Halál irótoll által. A Délm. La-
 pok írja: Torontálmegye egyik községé-
 ben nemrég meghalt a jegyző. E jegyző-
 nek az volt a szokása, hogy a toltartók-
 kat rendszeren a tollal felülé dugta az
 iróeszköz-tartóba. Pár héttel ezelőtt meg-
 szurta magát egy rozsdás tollal, midőn
 egy könyvet akart elhelyezni az iróesz-
 közök mellé. A szúrás igen jelentéktelen
 volt, úgy, hogy alig lehetett észrevenni.
 Pár nap múlva azonban hirtelen beteg
 lett és az orvos vérmérgezést konstatált.
 Egy hét múlva kéz és kariszonyuan meg-
 dagadt és pár heti szenvedés után beál-
 lott a halál.
 * A hű kutya. Egy Temesvárt
 állomásozó katonatiszt rattler-kutyája kö-
 zelebb csodálatraméltó jelét adta hűségé-
 nek és tartásának; párhéttel ezeztől oda-
 ajándékozta kutyáját egy nagy becskere-
 ki földbirtokosnak; a kutya gőzhajón
 ment oda új gazdájával; A napokban a
 hű kutya egészen kiéhezve, számos se-
 bekkal terhelten, visszaérkezett városunk-
 ba; — a Nagy-Becskekéről Temesvárra
 vezető egész utaf futva tette meg.

idő helyekint borus, részint ködös. Csa-
 padék kevés. A hőmérsék nagyobbodik.
 Hazánkban: Többnyire déli mérsék-
 kelt szelek mellett a hőmérsék nagyobb-
 dik. Az idő változó felhőzetű, itt-ott kö-
 dös. Csapadék kevés volt. Az országban
 enyhébb idő állt be. Táviratok külföldről,
 Sulinát kivéve, d. u. 1/2-ig nem ér-
 keztek.
 Kilátás a jövő időre. Hazánkban:
 változó felhőzet mellett még enyhébb idő
 várhatni, északkeleten több, délkeleten
 kevés helyi csapadékkal,
 I r o d a l o m.
 „Iparosügyi Közlöny“ a „prog-
 ramot kifejező czim alatt Havas Gyula
 szolnokdobokamegyei tisztviselő a fővá-
 rosból, a vidék különböző részeiből, sőt
 a külföldről való legjobb szakírók — köz-
 reműködésével 1882. évi január havában
 heti lapot indit meg, melynek évi előfize-
 tési díja 5 frt. Az előfizetési pénzek a
 szerkesztő nevére Deesre (Erdélybe) kül-
 dendők.
 A november 1-én megjelent mutat-
 ványszám változatos, érdekes és értékes
 tartalmánál fogva e lapot melegen ajánl-
 hatjuk szives olvasóink pártfogói figyel-
 mébe. —
 A mutatványszám tartalma: Fölhi-
 vás előfizetésre (Havas Gyula.) — Ünse-
 gély az iparterén. (Tusai Gábor.) — Ipari
 mozgalmak. — Honi ipar és a testületek
 (Biro Aantál.) — Az iparos ifjúság. (K.
 Nagy Sándor.) — A kolozsvári kiállítás
 ügyéhez. (Endes Daniél.) — Bethleni szö-
 vőszékről. (Sebestyén József.) — Romá-
 niából (Vándory Lajos.) — Ipari ügyi
 irodalom. — Vegyes. — Munkaadó rovata.
 — Szerkesztői üzenet. — Tárca: A sév-
 resi porcellángyár. Eredeti párisi tudósít-
 ás. (Mándoki Jenő.)
 A „Vasárnapi Ujság“ november 6-iki
 száma következő tartalommal jelent meg:
 „Sámi Lászlóról.“ Telesi Sándortól.
 — „Sámi László.“ — „A sz . . . i te-
 metőben.“ Költemény. Incedi Lászlótól.
 — „Kele István.“ Rajz a régi rablóllyá-
 ból. — „Délmagyarországi oláh népvise-
 let.“ — „Lóhajsza a Campagnában.“ —
 „A népesedés.“ — „Hol volt a paradicsom?“ — „Nyoma veszett!“ Angol re-
 gény. „Egyveleg.“ — „A villamosági ki-
 állítás Párisban.“ — „Debreczenből Deb-
 reczenről.“ Tárca a zsinat alkalmából.
 Erigontól. Irodalom és művészet, köz-
 intézetek és egyletek, egyház és iskola,
 mi ujság? stb rendes heti rovatok
 Képek: Sámi László. Veress Fe-
 rencz fényképe után. — Délmagyarorszá-
 gi oláh leány — Lóhajsza a Campagná-
 ban Róma mellett. — A párisi villamos-
 sági kiállításból: Gramme gépe. Marum
 villamos gépe, melyet négy ember hajt.
 Villamos vasut. Az erő áttelegráfólasa:
 Villamoság által hajtott cséplőgép. Vízi
 kerekkel által fejlesztett villamoság. —
 Nyoma veszett! — Edison lámpája. Villa-
 mos lámpa. Srántás villamos gépek se-
 gélyével.
 A „Világkőnika“ 45 száma követ-
 kező tartalommal jelent meg:
 A Jangada. Nyolcszáz mértföld az
 Amazonon Verne Gyula regénye. (Kép-
 pel.) — A rónörökös új könyve. — A
 trónörökös egyiptomi utjából. (Képpel.)
 — Vándor madarak. (Képpel.) — Az olasz
 királyról. — A várpalotai mészárlás. —
 Szerencsétlenségek a gyárakban. — A ki-
 látta a saját akasztását. — Jelent a ten-
 geren.
 DEBRECZENI SZÍNHÁZ.
 Szerda november 9-én.
 A hamupipóke.
 Szinmű 3 felvonásban.
 Szabó József,
 felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.
 Gyengeségi állapotokat,
 altestbajokat, ugymint idegromlást, egy-
 szerű, már 20 év óta igazolt gyógymód
 szerint gyökeresen, biztos és tartós si-
 kerűli jótállás mellett, gyógyít Dr. Ernst
 L. különleges orvos Budapesten,
 sasutca 22 sz. Bőrebb értesítések levél-
 beli kérdésekre nyerhetők.
 (480)

Meghívás részvevésre
a hamburgi állam által garantizált nagy pénzsorsolásra, melyben

9 millió 140,340 márkát
nehány hónap alatt okvetlen nyerni kell.

Az új 7 osztályra beosztott játék terv 100,000 sorsjegyet tartalmaz, s 50,800 nyereményt, és pedig

400,000 márká,
részletesen pedig

márka	márka
1 nyer. 250,000	3 nyer. 8000
1 " 150,000	3 " 6000
1 " 100,000	55 " 5000
1 " 60,000	5 " 4000
1 " 50,000	109 " 3000
2 " 40,000	312 " 2000
3 " 30,000	10 " 1500
1 " 25,000	2 " 1200
4 " 20,000	533 " 1000
7 " 15,000	1074 " 500
1 " 12,000	100 " 300
23 " 10,000	29115 " 138

stb. stb.

A nyeremény húzások játékterve hivatalosan állapították meg.
A legközelebbi első húzásra ezen nagy pénzsorsolásra

1 egész eredeti sorsjegy ára csak 6 márká vagy 3 1/2 frt.
1 fél eredeti sorsjegy ára csak 3 márká vagy 1 3/4 frt.
1 negyed eredeti sorsjegy ára csak 1 1/2 márká vagy 90 kr.

s ezen az állam által garantizált eredeti sorsjegyeket előlegesen vagy postautalvánnyal küldött pénzek vétele után, a legtávolabb vidékre portómentesen köldöm. Kisebb összegekért bélyeget is lehet küldeni.

A Steindecker-ház rövid idő alatt nagy nyereményeket, mint 125,000, 80,000, 30,000, 20,000 és 10,000 márkot fizetett ki az érdekelteknek és sok családot tett boldoggá.

A betétek a nagy nyereményekhez képest csekélyek s igen ajánlható a szerencsepróba.

Minden megrendelőnek a hivatalos játékterv ingyen küldetik meg, ugyszintén a húzas után azonnal a sorsolási lista.

A nyeremények kifizetése vagy elküldése természetesen s a boldog nyerek kívánsága szerint történik.

Szíves megrendeléseket minél előbb s mindenesetre f. é. november 15-ike előtt kérem megtenni s pedig a következő régi cég alatt:

JOSEF STEINDECKER,
Bank und Wechselgeschäft Hamburg.
P. S. A Steindecker-háznak, — mint selid és jó firmának — nem szükséges a további ajánlás, miszerint azok el is maradnak, melyre a nagyérdemű közönség figyelmzettetik.

500 drb
szép kifogástalan cigarettet lehet könnyez készíteni minden órában az én, a cs. k. dohánygyár! un is használatban levő

CZIGARETTLI gépecském,
mely éreztől esinosan készítve, 3 féle alakban, (vékony, közép, vastag) különbség nélkül, darabonként használati utasítással 65 krajczárért kapható,

Czigarettli papírjaim, szintén 3 féle nagyságban, csak a valódi francia „Le Houblon“ papírból kóstál:

Sima 1000 drb . . . . .50 kr.
" arany nyomással 1.10 kr.
Szopókával, sima 1 carton 500 darab . . . . . 1.05 kr.
Szopókával és arany nyomással 1 carton 500 darab . . . . . 1.50 kr.

Megrendelések eszközendők levél útján utánvét vagy az összeg beküldése mellett.

Nagyban árleengedés.
Raktára a CAWLEY & HENRY francia cigarett papír és gépecskének

WLACH ALBERT,
Bécs, II. Praterstrasse, Nr. 18.
Ecke der Asperngasse Hotel Európa.
(381.)

Új ajánlatraméltó sorsjegypapírok!
Évenként 5 húzás,
Első húzás már november 12-én!
Második húzás már deczemőer 12-én!
Harmadik húzás már január 14-én!

Főnyeremény **100,000** frk aranyban!
Legkisebb nyeremény 100 frank aranyban!

Aruba bocsátjuk ezeket készpénzfizetés mellett szigorúan a hivatalos árfolyam szerint, —
(Most 44 forint.)
szelvénykamat fejében 40 kr.

Aruba bocsátunk átvéti jegyeket 11 havi 4 frtos részletfizetésére.

Minden esetben a vevő azonnal és egyedül játszik az összes nyereményekre.

Cohn C., Wollzeile 10 s 13. „Mercur“ Bécs, Wollzeile 10. 13.
kiadóhivatalának váltóüzlete.
(406)

Maria-celi gyomor-cseppek;
jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmait ellen,

és felülmulhatatlan az étvágyhiány, gyomorgyengeség, rossz szagú lehellet, szelek, savanyu felbűfögés, kólika, gyomorhurut, gyomorfégés, húgyköveképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, fofájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgöres, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, giliszták, lép- és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegcsé ára használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható: Debreczenben Dr. Rothschnek V. Emil Gölti Nándor gyógyszerész utraknál, valamint az osztr.-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerertárában és kereskedésében.
Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben.

Brady Károly,
„az őrangyalhoz“ címzett gyógyszerertárában
Kremsierben, Morvaországban.

Bundák és karmantyuk.
Őszi és téli idényre dusan felszerelt női divat raktárát ajánlja

Thalviser Alajos
DEBRECZENBEN, CZEGLÉD-UTCZA 2 ik SZÁM.

Egyszersmind elvállal mindennemű női ruhák és felöltők elkészíttetését, a legújabb divat sserint, iéen jutányos árban. —

Gyászruhák
bármily nagymennyiségbe, 5 frttól felfelé, 8 óra alatt készíttetek el; e munkák vezetésére oly szakférfi felett rendelkezem, a ki ezen a téren budapesti és bécsi legelőkelőbb hasonnemű üzletekben legjobb sikerrel működött.

Őszi és téli felöltők.

Dr. Fr. Lengyel
NYIR-BALZSAMA.

Már maga a nyírlé, mely a törzs megfurása alkalmával a nyírfából folyik, a legkitünőbb szépítő szernek ismerik emberemlékezet óta; de ha még ezen nedvből a földből a föltaláló előírása szerint vegyszeti utou balzsam készíttették, akkor nyer még csak majdnem csodás hatást.

Ha az arcot, vagy más bőrrészeket este bekenjük vele, úgy már a következő reggelen a bőr észrevetlen lehamlik, — a mely ezáltal vakítóan fehér és lágy lesz.

Ezen balzsam az arczon keletkezett redőket és himlőhelyeket lesimttsa; a bőrt fehériti, lágyítja, frissíti, legrovidebb idő alatt eltávolít szeplőt, májfoltot, orrvörösséget, bőrrakát és a bőr minden egyéb tisztátalanságát.

Főraktár Magyarország részére Török József gyógyszerésznél Budapeston Pozsonyban: Pisztory Felix gyógyszerertárában. Temesvárt: Tárcazy István gyógyszerertárában. Zágrábban: Milbach Zsigmond gyógyszerertárában.

(330.)

A LEGJOBB SZIVARKA PAPIR LE HOUBLON
FRANCZIA GYÁRTMÁNY
UTÁNZÁSOTÓL ÓVATIK!!!

E szivarkapapír csak akkor valódi, ha minden, lap LE HOUBLON bélyegzőt magán hordja és minden kardon az alatt látható védjeggyel és aláírással van ellátva.

Cawley & Henry
Cawley & Henry, egyedüli gyártók, PARIS.

Fűtéshez
ajánl jó minőségű coakszot és

kőszent,
házhoz szállítva a

légsszeszgyár igazgatósága,
DEBRECZENBEN.

Megrendeléseket elfogad:
(Végh J. ur czegléd-utcán,
Bignió J. ur hatvan-utcán.)